

משום שהוא סוד מהסודות
העליונים שהקדוש ברוך הוא
מנהיג בו את העולם.

בית ראשון עמד בימי שלמה
כנגד העולם העליון, והוא נקרא
בית ראשון, והכל השתמש בבית
קדש הקדשים, המקום שבו
השתמש השמש בלכנה. וסודות
עליונים כלם בשלמות, והעולם
עומד בשלמות.

ואחר כך החטאים גרמו, ונמשכו
הסודות ונדחו מבית קדש
הקדשים החוצה. כשנדחו
לירכים, אז עמדו בחוץ, שנקראו
בתים היצוניים, והצטרפו
לבריתות.

בית שני עמדו בבתים היצוניים
בירכים, ומתם חזרו, ושרויים (היה)
בבית קדש הקדשים, והוא בית
שני. ואותם אחרים נשארו בחוץ
בבריתא, בין הירכים. (ואלו עקרו
משנה, שהיא בית שני, ובריתא אלו ששרו בבית
הירכים והיו וכו') והיו לומדים
מהמשנה, והנהגו ממנה, והיו
סוד הכתוב, (ישעיה ב) פי מציון
תצא תורה.

ואחר כך גרמו החטאים, העבר
שלטון הבית השני, (ואף על גב)
ששלטונו לא היה כמו בית
ראשון שהיה בו שלום תמיד,
משום שהמלך שהשלום שלו
תמיד היה בתוכו, ולכן היה
בשלום. בבית שני לא היה בו
שלום כף, משום שבערלה יש
תמיד קטרג. ולכן היו כהנים
מזמנים בתוכו לקטרג בערלה
הזו, ולהם הצטרף דבור לקטרג
כנגדה ולהגן על בית שני, והכל
בסוד כראוי.

אחר כך גרמו החטאים ושלטה
אותה ערלה, ונדחו מבית שני
החוצה, וירדו משם לחמוקי
הירכים למטה (ואחר כך ירדו משם ונדחו
מאותם החמוקי של מטה) עד שהיו

דאיהו רזא מרזין עלאין דקודשא בריה הוא
אנהיג ביה עלמא.

בית ראשון קיימא בימי שלמה, לקבל עלמא
עלאה, ואיהו אקרי בית ראשון, ואשתמש
כלא בבית קדש הקדשים, אתר דאשתמש ביה
שמשא (דף רנ"ח ע"א) בסיהרא. ורזין עלאין פלהו
בשלימו, וקיימא עלמא באשלמותא.

ולביתר גרמו חובין, ואתמשכו רזין,
ואתדחיין מבית קדש הקדשים
לבר. פד אתדחו לירכין, פדין קיימו לבר,
דאקרון פתי בראי, ואצטריכו לברייתי.

בית שני קיימו בבתי בראי בירכין, ומנייהו
אחדרו ושאריו (ת"א) בבית קדש הקדשים
ואיהו בית שני. ואינון אתרנין אשתארו
בברייתא לבר, ביני ירכין. (ס"א והני עקרא דלחון מתניתין
דאיהו בית שני וברייתא אינון דשרו כבי ירכין והווי וכו') והיו
ממתניתין, ואתנהיגו מינה, והיינו רזא
דכתיב, (ישעיה ב) פי מציון תצא תורה.

ולביתר פד גרמו חובין, אתעדי שולטנותא
דהאי בית שני, (ואף על גב) דשולטנא
דיליה לא הוה כבית ראשון, דהוה ביה שלמא
תדיר, בגין דמלפא דשלמא דיליה תדיר הוה
בגוויה, ועל דא הוה בשלם. בית שני לא הוה
ביה שלם הכי, בגין דערלה קטרוגא ביה
תדיר, ועל דא הוה פהגי זמינין בגוויה,
לקטרגא בהאי ערלה, ולהו אצטריף מלה,
לקטרגא בהדה, ולאגנא על בית שני. וכלא
ברזא כדקא חזי.

לביתר גרמו חובין, ושלטא ההיא ערלה,
ואתדחיין מבית שני לבר, ונחתו
מתמן לחמוקי ירכין, לתפא, (נ"א ולביתר נחתו מתמן
ואתדחו מאינון חמוקי דלתתא) עד די שרון לתתא ברגלין.
וכד יתבון ברגלין, פדין, (זכריה יד) ועמדו רגליו